

faber, at jeg vil tillade mig at tilføie et Par Ord til hvad der allerede er sagt. Det forekommer mig nemlig, at selve Lovens § 4 er stilet paa Actieselskaber, idet det i Slutningen af Samme hedder, at naar Handel eller hvilken som helst bunden Næring drives af Flere i Forening, saa skal Enhver af disse, som tager umiddelbar Deel i Forretningerne, erhverve Borgerskab eller Næringsbeviis; men det kan meget let være, og det er Tilfældet, at Ingen af dem, som drive Forretningen ved deres Pengemidler, tage „umiddelbar“ Deel i Forretningerne, men at de overlade Førelsen deraf til en tredje Mand, som selv ikke har Penge staaende deri. Det vilde altsaa være en forunderlig Ting, om den, der ikke har Deel i Forretningen, skulde tage Borgerskab derpaa, som om han havde Deel deri. Jeg vil dernæst spørge, om det vilde være fornuftigt, om en jævnlig veksende Direction for et Actieselskab bestandig skulde tage Borgerskab, hvergang den vekslede, og naar Directionen eller Directeuren gaaer af, om Actieselskabet da, indtil den nyvalgte Bestyrer eller Bestyrelse har taget Borgerskab, skal staae uden nogen som helst lovlig Berettigelse til at drive den borgerlige Næring, hvortil der er givet Adkomst? Det forekommer mig saaledes, at der er Grund til at vedtage det Forslag, som er foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen), imod hvilket jeg ikke har hørt en eneste Indvending, som forekommer mig at have nogen Bægt, ligesom jeg ogsaa maa være af den Formening, at Bestemmelsen i Lovens § 4 ikke stemmer med den hidtilværende Lovgivning, som bestandig har tilladt Actieselskaber, ikke efter dertil erhvervet Borgerkab, men efter Bevilling, at drive hvilken som helst borgerlig Næring.

Indenrigsministeren: Jeg skal gjerne udtale i Thinget, hvad jeg for kort Tid siden har udtalt for den ærede Forslagsstiller, at jeg ingenlunde modsiges, at der, hvis man vil indskrænke Bevillingsmyndigheden som foreslaaet, kan være Grund til at tage under Overveielse, hvorledes Forholdet med Actieselskaber udtrykkelig maatte være at ordne. Det

er klart, at Udkastets Tanke med Hensyn til disse var, at Borgerkab ikke kan gives Actieselskaberne som saadanne uden ved særskilt Bevilling. Udkastets Tanke har aabenbart været, at den Enkelte, som tog Borgerkab, i Reglen var den, der ligeoverfor det Offentlige drev Forretningen — Undtagelserne beroede paa Bevilling — saa at man ikke her sammenblandede Forholdet til Actieselskaber med Forholdet til responsible Interessentskaber, og jeg tør troe, at den ærede sidste Taler vil give mig Ret i, at denne min Indvending mod Forslaget af den ærede kjøbenhavnske Rigsdagsmand er begrundet, at han nemlig ikke har taget tilbørligt Hensyn til Forskjellen mellem de Arter af Interessentskaber, jeg nævnte. Naar man vilde gaae nærmere ind paa Sagen, burde der være gjort en Forskiel mellem responsible og anonyme Interessentskaber, og hvad der efter Omstændighederne kan nærme sig enten til den ene eller den anden Side. Udkastet derimod gaaer, som sagt, ud fra, at Borgerkab overhovedet ikke uden Videre kan gives Interessentskaber, men kun bestemte Personer, og der er derefter tilføiet — og det er en Regel, som ganske slutter sig til Bestemmelserne i Frdg. af 23de April 1817 — at, naar Handel eller hvilken som helst bunden Næring drives af Flere i Forening, skal Enhver af disse, som tager umiddelbar Deel i Forretningerne, erhverve Borgerkab eller Næringsbeviis. Jeg troer altsaa, at de Indvendinger, som jeg før fremsatte, ere rigtige, og kun forsaavidt kan jeg give den ærede sidste Taler Ret, som han har fremsført det, som jeg allerede har udtalt, nemlig at, naar man navnlig paa Grund af Bevillingsmyndighedens tilføjede Begrændsning vilde gaae nærmere ind paa Spørgsmaalet, saa kom det an paa at give bestemte Regler for Actieselskaber, hvis saadanne her lade sig opstille. Jeg kan paa ingen Maade erkjende, at Henviisningen til § 20, som man her har gjort, skulde tale mod en saadan Ordning af Sagen, som Udkastet har tænkt sig; thi i § 20 er der kun Tale om et ganske særligt Forhold, nemlig om de forskellige Bærsteder. Jeg har tænkt mig Sagen saaledes, at det i Reglen ikke vedkommer det Offentlige, hvorledes Forholdet er mellem dem, der tage Borger-